

[Aksel Larsen.]

konkurrere med produkter andre steder fra, jeg tænker her naturligvis i første række på olie og benzin, men også på andre produkter. Man har, hvad denne form for vareudveksling angår, som argument imod at importere varer fra andre leverandører end vore traditionelle, fremført, at vi ikke kan være sikre på fortsat at kunne levere. Man har ligeledes vedrørende det danske landbrugs eksportmuligheder til Østeuropa sagt, at vi kan ikke være sikre på, at der i en passende lang årrække vil ligge et sikkert afsætningsmarked der. Jeg ved ikke, hvordan det forholder sig hermed, det er jo noget, man kan undersøge. Hvis det imidlertid var muligt at skaffe sig aftalemæssig sikkerhed for leverancer af en række varer, Danmark har brug for, fra Sovjetunionen eller andre lande en årrække frem i tiden, skulle der ingen betænkeligheder være ved at indgå på aftaler herom. Og hvis der var rimelig sikkerhed f. eks. for afsætningen af landbrugsprodukter i en årrække til sådanne lande, kunne der heller ikke være noget i vejen for, at man i den henseende udvidede Danmarks udenrigshandel stærkt.

Men alt det må vi komme tilbage til, når der bliver en lejlighed, hvor man kan forvente og forlange, at ministeren er forberedt på at tage en debat. Jeg lader det derfor være nok med disse bemærkninger og tilføjer kun, at vi naturligvis vil stemme imod det ærede medlem hr. Viggo Starckes forslag til dagsorden og også imod den af det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) foreslåede dagsorden. Vi kunne naturligvis godt tage ministerens redegørelse til efterretning, det er jo noget uhyre svagt og er ikke så meget som en godkendelse af den, men vi synes ikke, det er en måde at slutte denne debat på, vi synes, at vi dels må sige, at debatten burde have fået en anden afslutning, dels må reagere imod, at man på den — ja, jeg var lige ved at sige, lidt fejge maner, men det har man jo ikke lov at sige, men så lidt kedelige måde vil gå uden om at stemme om en foreslået

dagsorden. Vi må have lov at sige, at vi ønskede at få en afstemning om det ærede medlem hr. Viggo Starckes dagsorden og få lejlighed til at stemme imod den, fordi det, det ærede medlem hr. Viggo Starcke kræver i sin dagsorden, ikke kan og ikke bør realiseres.

Forespørgeren (Viggo Starcke): Jeg ville gerne have været i den stilling at kunne takke den højtærede økonomi- og arbejdsminister for hans besvarelse af mine spørgsmål; men hans svar udeblev. Jeg ved ikke, om jeg skal gentage spørgsmålene? Det vil jeg gerne.

Den højtærede minister erklærede, at han ikke kunne modtage min dagsorden. Jeg ved ikke, om det betyder, at han mener, man bør fastlægge en politik ved at erklære, at Danmark ikke er rede til at deltage i en udvidelse af liberaliseringen til 100 pct., for i så fald er det en afsløring, som har politisk interesse.

Når der nu er blevet fremsat en afpareningsdagsorden af det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) og regeringens nye støttepartier, hvori de bare tager den højtærede ministers redegørelse til efterretning, uden at de andre, gamle partier selv tør komme frem og mæle et ord... (*Bertel Dahlgaard*: Nej, vi er bange!)... er det en meget sølle stilling, som karakteriserer dem.

Når det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) fremhævede, at disse problemer senere skulle diskuteres under behandlingen af vareforsyningsloven, er det kun en dårlig undskyldning, for det, der er den reelle baggrund, er netop det aktuelle memorandum, som den højtærede minister afleverede i december måned, hvorefter vi, kort tid efter, stillede vor forespørgsel. Det er dette memorandum — hvis begrundelse har dannet grundlaget for regeringens politik, tilsyneladende med støtte fra de nye støttepartier — og det er hele denne begrundelse, jeg har tilladt mig at pille fra hinanden, så der ikke er noget tilbage.